Dosarul nr. 3-388/2025
2-25012000-12-3-29012025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

03 octombrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani)
În componența:
Președintele ședinței, judecător Irina Maxim
Grefier Cristina Cibotari

examinînd în ședință de judecată publică, acțiunea în contencios administrativ înaintată de SC „Starnet S.R.L. către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, terț Banaga Marcel cu privire la anularea parțială a actului administrativ individual defavorabil,

a c o n s t a t a t :

1. La data de 24 ianuarie 2025, S.C. „Starnet" S.R.L., prin reprezentant – avocat Jigău Radu, a înaintat acțiune în contencios administrativ împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, solicitînd anularea punctelor 2 și 3 din Decizia CNPDCP nr. 06 din 13 ianuarie 2025, emisă în urma examinării plîngerii depuse de terțul Banaga Marcel, subiect al datelor cu caracter personal.
2. În motivarea acțiunii, reclamanta a susținut că actul administrativ contestat este nelegal și netemeinic, fiind emis cu încălcarea normelor de drept material și procedural, invocînd, în mod sistematizat, următoarele motive de contestare:
3. Primul motiv vizează tardivitatea sesizării CNPDCP de către terțul Banaga Marcel. Reclamanta a arătat că, potrivit art. 27 alin. (1) din Legea nr. 133/2011, subiectul datelor poate depune plîngere în termen de 30 de zile de la momentul depistării pretinsei încălcări, termen care are caracter de decădere. Or, din actele dosarului și din conținutul deciziei contestate rezultă că terțul cunoștea despre existența și funcționarea sistemului de supraveghere video la postul de pază nr. 3 încă din anul 2018, iar în perioada 2022–2023 imaginile video au fost utilizate în proceduri disciplinare interne. Totodată, în luna iunie 2024, acesta a formulat în mod expres obiecții privind prelucrarea datelor sale personale, fiind întocmite explicații, note de serviciu și ordine de sancționare, inclusiv ordinul de concediere. Prin urmare,

reclamanta a susținut că plîngerea depusă la 12.08.2024 este tardivă, fiind formulată peste termenul legal.

4. Al doilea motiv de nelegalitate invocat privește depășirea termenului legal de soluționare a procedurii administrative de către CNPDCP. Reclamanta a susținut că procedura administrativă a durat mai mult de 30 de zile, termen prevăzut de Legea nr. 133/2011 pentru examinarea plîngerilor, calificînd acest termen drept termen de decădere, a cărui nerespectare atrage pierderea dreptului autorității de a emite actul administrativ. Din această perspectivă, reclamanta a apreciat că Decizia nr. 06 din 13.01.2025 a fost emisă cu depășirea termenului legal, fiind lovită de nelegalitate.
5. Al treilea motiv invocat privește lipsa competenței materiale a persoanei care a emis și semnat decizia contestată. În acest sens, reclamanta a arătat că Decizia nr. 06 din 13.01.2025 a fost semnată de *****, în calitate de *****, funcție care nu este prevăzută de art. 27 alin. (3^1) din Legea nr. 133/2011 printre persoanele abilitate să constate încălcări ale legislației și să dispună măsuri obligatorii față de operatorii de date, acest aspect constituind, în opinia reclamantei, un viciu esențial de competență.
6. Al patrulea motiv invocat constă în nerespectarea cerințelor formale ale actului administrativ, reclamanta susținînd că decizia contestată nu poartă sigiliul legal al autorității publice (stema de stat), fiind aplicată doar o ștampilă cu mențiunea „pentru documente”, contrar Legii nr. 32/2013 privind stema de stat și dispozițiilor Codului administrativ.
7. Al cincilea motiv de nelegalitate invocat privește depășirea competenței materiale a CNPDCP, reclamanta arătînd că autoritatea pîrîtă a intervenit în domeniul raporturilor de muncă, reglementat de Codul muncii și de competența instanțelor judecătorești, apreciind asupra modului de organizare a muncii și a disciplinei salariaților.
8. În fine, un ultim motiv invocat se referă la lipsa caracterului disproporționat al supravegherii video, reclamanta susținînd că instalarea camerelor la postul de pază nr. 3 a urmărit scopuri legitime, respectiv protejarea vieții și integrității fizice a agentului de pază și protejarea bunurilor societății, fără a viza spații destinate vieții private.

Poziția pîrîtului

9. Prin referința depusă la 21 martie 2025, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată. Pîrîtul a arătat că decizia contestată a fost emisă în urma unui control efectuat în temeiul art. 20 și art. 27 din Legea nr. 133/2011, cu respectarea procedurii administrative, fiind audiate părțile și solicitate explicații suplimentare.
10. Pîrîtul a susținut că supravegherea video la locul de muncă nu este interzisă în mod absolut, însă trebuie să fie limită, proporțională, justificată și transparentă, iar în speță

măsura aplicată de reclamantă este excesivă în raport cu scopul invocat. De asemenea, a arătat că interesul legitim privind securitatea obiectivelor trebuie să fie real și dovedit, nu unul abstract sau prezumat.

Poziția terțului

11. Prin referința depusă la 12 martie 2025, terțul Banaga Marcel a solicitat respingerea acțiunii, susținînd că a fost supus unei supravegheri video continue, inclusiv în spațiul unde mînca și se schimba, ceea ce ar încălca dreptul la viață privată, prevederile Codului muncii și Legea nr. 133/2011. Terțul a arătat că decizia CNPDCP este legală și că plîngerea sa a fost depusă în termenul legal, din momentul în care a conștientizat efectiv întinderea supravegherii.
12. În ședința de judecată reprezentantul reclamantului S.C. „Starnet" S.R.L. – avocatul Jigău Radu a susținut pe deplin acțiunea depusă în baza temeiurilor de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată.
13. În ședința de judecată reprezentantul pîrîtului CNPDCP – Șchiliniuc Daniela nu a recunoscut acțiunea, solicitînd respingerea acesteia pe motivele de fapt și de drept invocate în referință.
14. În ședința de judecată terțul Banaga Marcel – a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată din motiv că angajații și inclusiv el au fost filmați abuziv și ilegal, fiind înregistrați 24 de ore în locul unde își schimbau hainele, mîncau etc, iar instalarea camerelor a avut scopul pentru a fi posibil șantajarea angajaților pe viitor.

Aprecierea instanței de judecată:

15. Studiind înscrisurile anexate la actele cauzei, precum și raportînd circumstanțele de fapt și de drept invocate de părți la prevederile legale în domeniu, instanța de judecată apreciază cererea de chemare în judecată ca fiind admisibilă, dar neîntemeiată și pasibilă respingerii, din următoarele considerente:

Cu privire la admisibilitatea acțiunii:

16. Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, *autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelo*r.
17. Potrivit art. 207 alin. (1) Cod administrativ, *instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ.*

Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd: a) există o hotărîre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

18. Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată, formulată în instanța de contencios administrativ:
    I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;
    II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;
    III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ
    IV. respectarea procedurii prealabile;
    V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii;
    VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.
19. Din acțiunea înaintată rezultă că SC „Starnet S.R.L solicită anularea pct. 2 și pct. 3 din Decizia nr. 06 din 13.01.2025, emisă de CNPDCP. Astfel, instanța de judecată atestă că reclamantul a formulat o acțiune în contestare.
20. În conformitate cu art.10 alin.(1) din Codul administrativ, *actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public*.

21. Potrivit art. 11 alin. (1) din Codul administrativ, *actele administrativ individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel*.
22. Potrivit art. 17 din Codul administrativ, *drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă*.
23. Cu privire la prima condiție de admisibilitate, instanța notează că din conținutul actului administrativ individual contestat rezultă că acesta este un act administrativ individual defavorabil. Or, potrivit pct. 2 și 3 din Decizia nr. 06 din 13.01.2025 s-a constatat încălcarea prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a), c) ale Legii privind protecția datelor cu caracter personal de către S.C. ,,Starnet" S.R.L. la prelucrarea datelor cu caracter personal, în circumstanțele de fapt și de drept descrise în decizie și încetarea prelucrării datelor cu caracter personal prin intermediul dispozitivului de supraveghere video, instalat la postul nr. 3 de pe teritoriul companiei S.C. ,,Starnet" S.R.L., situată pe adresa *****, cu informarea CNPDCP în termen de 14 zile din momentul recepționării deciziei, măsurile întreprinse în acest sens, și semnarea declarației pe propria răspundere pe faptul dat.
24. Competența pentru examinarea prezentei cereri, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) din Codul administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), acțiunea fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.
25. Cu privire la condiția respectării procedurii prealabile, instanța de judecată reține că aceasta nu este obligatorie, or, potrivit art. 27 alin. (5) din Legea nr.133/2011 cu privire la protecția datelor cu caracter personal*, operatorul, persoana împuternicită de către acesta sau subiectul datelor cu caracter personal pot contesta acțiunile, inacțiunile și decizia Centrului direct în instanța de judecată, în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile*.
26. În ceea ce privește respectarea termenului de înaintare a acțiunii, instanța reține că potrivit art. 209 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, *acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă*.
27. Astfel, Decizia nr. 06 din 13.01.2025 în care este vizat reclamantul, a fost recepționată la data de 16 ianuarie 2025, conform avizului de recepție (f.d. 101 dosarul administrativ). La data de 24 ianuarie 2025, reclamantul a contestat decizia

menționată, astfel acțiunea se consideră ca fiind depusă în termenul legal de contestare.

28. Ținînd cont de circumstanțele constatate, raportate la prevederile legale enunțate, instanța de judecată reține că acțiunea reclamantului este depusă cu respectarea competenței materiale și jurisdicționale, fiind contestat un act administrativ al autorității publice competente, care produce efecte juridice în exterior și are caracter defavorabil reclamantului. Astfel, acțiunea este admisibilă.

În privința fondului acțiunii, instanța reține următoarele:

29. În conformitate cu art.189 alin.(1) Cod administrativ, *orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ*.
30. Noţiunea de „act administrativ” este reglementată în legislația națională, cît şi în Rezoluţia (77)31 Cu privire la protecţia individului faţă de actele autorităţilor administrative, adoptată de Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, statuează că actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voinţă, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorităţi publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorităţii publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertăţile sau interesele persoanelor fizice sau juridice şi care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcţii judiciare.
31. Totodată, potrivit art. 93 alin. (1)-(3) din Codul administrativ, *fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția, prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale, iar reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale*.
32. Astfel, apreciind obiectiv explicațiile participanților la proces, prin coroborare cu înscrisurile care constituie parte integrantă a dosarului administrativ și a dosarului judiciar, pertinente și concludente pentru judecarea completă și obiectivă a cauzei, instanța de judecată a constatat următoarele circumstanțe de fapt:
33. Temei pentru controlul asupra conformității prelucrării datelor cu caracter personal de către S.C. „Starnet” S.R.L. a servit plîngerea depusă de către Banaga Marcel la 12.08.2024, înregistrată cu nr. B-3477/24.
34. Obiectul plîngerii îl constituie legalitatea prelucrării datelor cu caracter personal ale salariatului Banaga Marcel prin intermediul unui sistem de supraveghere video instalat de angajatorul S.C. „Starnet” S.R.L. la postul de pază nr.3, precum și

compatibilitatea acestei măsuri cu dreptul la viață privată și la protecția datelor cu caracter personal (f.d.1-5 dosar administrativ).

35. Prin Dispoziția de inițiere a controlului nr. 207 din 22.08.2024 autoritatea a dispus începerea controlului prelucrării datelor cu caracter personal ale lui Banaga Marcel de către S.C. „Starnet" S.R.L., în urma plîngerii menționate, a fost întocmit și planul de acțiuni în vederea examinării cazului dat (f.d. 6-7 dosar administrativ).
36. La data de 04.09.2024, fiind informat despre răspunderea care o poartă conform art.352[1] Cod penal, a fost audiat Banaga Marcel. Acesta în susținerea celor declarate a anexat următoarele înscrisuri la dosarul administrativ: Fișa postului agentului de pază aprobată la data de 01.04.2022 (f.d. 11-14 administativ); Fișa de post din 18.01.2018 (f.d. 15 administativ); Contractul individual de muncă nr. 19/22 din 01.02.2022 încheiat între S.C. „Starnet" S.R.L. și Banaga Marcel (f.d. 16-18 administativ); Contractul individual de muncă nr. 14/18 din 01.11.2018 încheiat între S.C. „Starnet" S.R.L. și Banaga Marcel cu anexe (f.d. 19-23 administativ); Contractul individual de muncă nr. 01/18 din 19 ianuarie 2018 încheiat între S.C. „Starnet" S.R.L. și Banaga Marcel (f.d. 24-27 administativ); Răspunsul S.C. „Starnet" S.R.L. nr. SN 14/229 din 09.08.2024 (verso f.d. 27 administativ); Explicațile date de Banaga Marcel angajatorului S.C. „Starnet" S.R.L. (f.d. 28 administativ); Ordin nr. 23/10-01 prin care angajatorul S.C. „Starnet" S.R.L. aplică sancțiunea disciplinară sub formă de avertismen lui Banaga Marcel (f.d. 29 administativ); Nota de serviciu din 10.06.2024 și explicațiile pe marginea notei de serviciu depuse de Banaga Marcel. (f.d. 30-31 administrativ).
37. La data de 10.09.2024 și 01.10.2024, CNDCP a expediat două solicitări în adresa reclamantei S.C. „Starnet" S.R.L., la care aceasta nu a oferit nici un răspuns. Abia la a treia solicitare privind furnizarea informațiilor, expediată la 23.10.2024 atît prin intermediul factorului poștal terestru, cît și electronic, reclamanta a transmis răspunsul nr. 14/366 din 01.11.2024.
38. În acest răspuns, reclamanta a explicat faptul că avînd în vedere specificul funcției exercitate de Banaga Marcel și necesitatea asigurării integrității fizice atît a acestuia, cît și a altor angajați, precum și pentru protejarea bunurilor companiei, au fost instalate camere de supraveghere video pe întreg teritoriul societății, inclusiv în posturile de pază (f.d. 35-38).
39. La data de 04.11.2024, reclamanta S.C. „Starnet" S.R.L. ea expediat în adresa CNPDCP prin intermediu poștei electronice următoarele documente: Contract individual de muncă nr. 19/22 din 01.02.2022 încheiat între S.C. „Starnet" S.R.L. și Banaga Marcel (f.d. 40-43 administrativ); Contract individual de muncă nr. 10/593

din 21.08.2023 încheiat între S.C. „Starnet” S.R.L. și Banaga Marcel (f.d. 44-46 administrativ); Fișa postului agent de pază (f.d. 48-50 administrativ)

40. La data de 11.11.2024, de către CNDPCP, în vederea elucidării tuturor circumstanțelor cauzei fost expediată în adresa S.C. „Starnet” S.R.L., o solicitare prin care s-au solicitat înscrisuri suplimentare. (f.d. 51-52 administarativ).
41. La data de 12.11.2024, printr-un raport intern, Directorul CNPDCP a fost informat despre necesitatea prelungirii cu 30 de zile a termenului de examinare a plîngerii depuse de Banaga Marcel. În aceeași zi, *****, a dispus prelungirea termenului de examinare cu 30 de zile. De asemenea, petiționarul Banaga Marcel a fost informat despre această prelungire a termenului de soluționare a plîngerii (f.d. 53–55 administrativ).
42. La data de 20.11.2024 a parvenit răspunsul S.C. „Starnet” S.R.L., prin care societatea a explicat că camerele de supraveghere video sunt instalate în locuri vizibile, iar sistemele sunt dotate cu detectoare de mișcare și funcționează în regim continuu, 24/24 ore. Reclamanta precizează că sistemul de supraveghere este utilizat exclusiv în scopul notificat, fără intenția de a folosi imaginile video în cadrul anchetelor interne sau procedurilor disciplinare, cu excepția situațiilor care vizează incidente de securitate sau comportamente cu caracter infracțional. Accesul la sistemul video este limitat la un număr restrîns de angajați, care pot fi identificați individual, iar accesarea înregistrărilor este permisă doar în baza acordului scris al conducerii S.C. „Starnet” S.R.L. La final, societatea indică factorii de risc care justifică utilizarea supravegherii video, care sunt: amenințările interne, necesitatea asigurării integrității fizice, amenințările externe și prevenirea unor posibile incidente (f.d. 56 administaritv), anexînd: Regulamentul de supraveghere prin mijloace video în cadrul S.C. „Starnet” S.R.L. (f.d. 58-62 administrativ); Un CD ce conține înregistrare video prezentată de S.C. „Starnet” S.R.L. (f.d. 64 administrativ).
43. Prin proces-verbal din 04.12.2024 a fost examinată proba prezentată de S.C. „Starnet” S.R.L., respectiv CD-ul care conține o înregistrare video cu durata de 1 minut și 56 de secunde, realizată la data de 10.07.2023 prin intermediul unui dispozitiv de supraveghere video amplasat în interiorul unei încăperi de tip vagon. În urma vizualizării CNPDCP, a reținut că dispozitivul de supraveghere este funcțional și captează interiorul spațiului în care se află o persoană de sex masculin la locul de muncă. Totodată, s-a constatat că dispozitivul nu este rotativ și că acesta înregistrează și audio (f.d. 63 administrativ).
44. Prin Decizia nr. 353 din 10.12.2024 a fost decisă efectuarea cercetării la fața locului la postul nr. 3 de pe teritoriul companiei S.C. „Starnet” S.R.L. (f.d. 65

administrativ) și în baza acestei decizii a fost format grupul de control conform Delegației de control nr. 354 (f.d. 66-67 administrativ).

45. Se atestă că drepturile și obligațiile entității supuse controlului au fost aduse la cunoștință S.C. „Starnet” S.R.L. prin intermediul ***** (f.d. 68 administrativ).
46. Prin procesul-verbal de constatare din 10 decembrie, a fost efecuată deplasarea pe teritoriul S.C. „Starnet” S.R.L., situat pe adresa ***** prin care s-au efectuat imagini foto acestea fiind anexate la procesul-verbal (f.d. 69-78 administrativ).
47. Ulterior, printr-un nou raport intern, Directorul CNPDCP a fost informat despre necesitatea prelungirii cu 30 de zile a termenului de examinare a plîngerii depuse de Banaga Marcel. În aceeași zi, *****, a dispus prelungirea termenului de examinare cu 30 de zile. De asemenea, petiționarul Banaga Marcel a fost informat despre această prelungire a termenului de soluționare a plîngerii (f.d. 76–78 administrativ).
48. La data de 16.12.2024 a fost întocmit actul de control nr. 362, în care se regăsesc constatările și rezultatele controlului efectuat la S.C. „Starnet” S.R.L. (f.d. 82-83 administrativ).
49. La data de 16.12.2024, de către Banaga Marcel a fost depusă o cerere prin care a solicitat anexarea la materialele dosarului administrativ a unor informații relevante în viziunea acestuia (f.d. 84-90).
50. La data de 27.12.2024, prin proces verbal de examinare a probelor s-au examinat probele prezentate de Banaga Marcel la data de 16.12.2024 (f.d. 91 adminisitrativ).
51. La data de 13.01.2024, a fost emisă Decizia nr. 06, care este contestată de către reclamantă în partea punctelor 2 și 3.
52. Potrivit pct. 2 și 3 din Decizia nr. 06 din 13.01.2025 s-a constatat încălcarea prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a), c) ale Legii privind protecția datelor cu caracter personal de către S.C. „Starnet” S.R.L. la prelucrarea datelor cu caracter personal, în circumstanțele de fapt și de drept descrise în decizie și încetarea prelucrării datelor cu caracter personal prin intermediul dispozitivului de supraveghere video, instalat la postul nr. 3 de pe teritoriul companiei S.C. „Starnet” S.R.L., situată pe adresa *****, cu informarea CNPDCP în termen de 14 zile din momentul recepționării deciziei, măsurile întreprinse în acest sens, și semnarea declarației pe propria răspundere pe faptul dat.
53. Verificînd legalitatea Deciziei nr. 06 din 13.01.2025, instanța reține că, potrivit art. 225 alin. (1) din Codul administrativ, controlul judecătoresc în contenciosul administrativ este limitat la examinarea legalității actului administrativ, instanța nefiind competentă să se pronunțe asupra oportunității acestuia.
54. În speță, actul administrativ contestat a fost emis de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal în exercitarea atribuțiilor sale legale,

conferite prin Legea nr. 133/2011, într-un domeniu care presupune aprecierea și aplicarea dreptului discreționar al autorității, respectiv evaluarea conformității unei prelucrări de date cu caracter personal cu principiile legalității, necesității și proporționalității.

55. Potrivit art. 225 alin. (2) din Codul administrativ, *verificarea exercitării dreptului discreționar de către instanță se limitează la constatarea faptului dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege*.
56. În acest cadru normativ, instanța constată că CNPDCP și-a exercitat efectiv dreptul discreționar, inițiind procedura de control ca urmare a plîngerii depuse de terțul Banaga Marcel, efectuînd verificări documentare, audierea părților, examinarea probelor video, precum și cercetarea la fața locului.
57. Totodată, din analiza dosarului administrativ rezultă că autoritatea a luat în considerare toate circumstanțele relevante, inclusiv natura spațiului supravegheat, caracterul continuu al monitorizării, funcționalitățile sistemului de supraveghere, scopurile invocate de angajator și impactul măsurii asupra dreptului la viață privată al salariaților.
58. Instanța reține că CNPDCP a raportat aceste circumstanțe la dispozițiile art. 4 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 133/2011, precum și la normele constituționale și CoEDO privind protecția vieții private, apreciind dacă ingerința produsă este adecvată, necesară și neexcesivă în raport cu scopul declarat.
59. Sub acest aspect, instanța constată că autoritatea nu a interzis, în mod abstract, utilizarea sistemelor de supraveghere video de către angajator, ci a analizat proporționalitatea concretă a măsurii aplicate în interiorul postului de pază nr. 3, dispunînd încetarea prelucrării datelor exclusiv prin intermediul dispozitivului amplasat în acel spațiu.
60. Exercitarea dreptului discreționar s-a realizat, așadar, în limitele legale, autoritatea neexcedînd competența sa și neintervenind în raporturile de muncă propriu-zise, ci evaluînd exclusiv conformitatea unei prelucrări de date cu caracter personal cu legislația specială aplicabilă.
61. În ceea ce privește scopul exercitării dreptului discreționar, instanța reține că acesta este determinat de art. 1 din Legea nr. 133/2011, respectiv protecția drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei fizice în contextul prelucrării datelor cu caracter personal, scop care a fost urmărit în mod efectiv de autoritatea pîrîtă.
62. Instanța va reține că, unul din motivele de bază invocate de către reclamant la depunerea acțiunii se referă la lipsa caracterului disproporționat al supravegherii

video, reclamanta susținînd că instalarea camerelor la postul de pază nr. 3 a urmărit scopuri legitime, respectiv protejarea vieții și integrității fizice a agentului de pază și protejarea bunurilor societății, fără a viza spații destinate vieții private.

63. În aceste condiții, instanța subliniază că dezacordul reclamantei cu evaluarea realizată de CNPDCP sub aspectul proporționalității măsurii nu poate constitui temei pentru anularea actului administrativ, întrucît ar presupune o reapreciere a oportunității soluției administrative, inadmisibilă în lumina art. 225 alin. (1) Cod administrativ.
64. În limitele controlului judecătoresc și fără a da o reapreciere a oportunității soluției administrative, instanța va reține că art. 28 din Constituție statul respectă și ocrotește viața intimă, familială și privată.
65. Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, în conținutul art. 8, prevede că orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decît în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor și libertăților altora.
66. În continuare, instanța consideră important de reținut că asigurarea protecției drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei fizice, în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, în special a dreptului la inviolabilitatea vieții intime, familiale și private, este reglementată de Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133/2011.
67. Astfel, după cum prevede art. 3 din Legea nr. 133/2011, *date cu caracter personal este orice informație referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă (subiect al datelor cu caracter personal). Persoana identificabilă este persoana care poate fi identificată, direct sau indirect, prin referire la un număr de identificare sau la unul ori mai multe elemente specifice identității sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale. Prelucrarea acestor date presupune orice operațiune sau serie de operațiuni care se efectuează asupra datelor cu caracter personal prin mijloace automatizate sau neautomatizate, cum ar fi colectarea, înregistrarea, organizarea, stocarea, păstrarea, restabilirea, adaptarea ori modificarea, extragerea, consultarea, utilizarea, dezvăluirea prin transmitere, diseminare sau în orice alt mod, alăturarea ori combinarea, blocarea, ștergerea sau distrugerea.*

68. Conform art. 1 al Legii nr. 133 din 08.07.2011 privind protecţia datelor cu caracter personal, scopul prezentei legi este asigurarea protecţiei drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale persoanei fizice în ceea ce priveşte prelucrarea datelor cu caracter personal, *în special a dreptului la inviolabilitatea vieții intime, familiale și private.*
69. Potrivit art. 4 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 133 din 08.07.2011 cu privire la protecția datelor cu caracter personal conform căruia: *datele cu caracter personal care fac obiectul prelucrării trebuie să fie: a) prelucrate în mod corect şi conform prevederilor legii; c) adecvate, pertinente şi neexcesive în ceea ce priveşte scopul pentru care sînt colectate şi/sau prelucrate ulterior.*
70. Conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, *consimțământul subiectului datelor cu caracter personal nu este cerut în cazurile în care prelucrarea este necesară pentru: a) executarea unui contract la care subiectul datelor cu caracter personal este parte sau pentru luarea unor măsuri înaintea încheierii contractului, la cererea acestuia; b) îndeplinirea unei obligații care îi revine operatorului conform legii; c) protejarea vieții, integrității fizice sau a sănătății subiectului datelor cu caracter personal; d) executarea sarcinilor de interes public sau care rezultă din exercitarea prerogativelor de autoritate publică cu care este învestit operatorul sau terțul căruia îi sînt dezvăluite datele cu caracter personal; e) realizarea unui interes legitim al operatorului sau al terțului căruia îi sînt dezvăluite datele cu caracter personal, cu condiția ca acest interes să nu prejudicieze interesele sau drepturile și libertățile fundamentale ale subiectului datelor cu caracter personal; e1) efectuarea auditului public extern; f) scopuri statistice, de cercetare istorică sau științifică, cu condiția ca datele cu caracter personal să rămînă anonime pe toată durata prelucrării; g) schimbul de date în condițiile legislației în vigoare cu privire la schimbul de date și interoperabilitate.*
71. Conform art. 12 alin. (1) din aceiași lege, *în cazul în care datele cu caracter personal sînt colectate direct de la subiectul datelor, operatorul sau persoana împuternicită de către operator este obligată să-i furnizeze următoarele informații, exceptînd cazul în care acesta deține deja informațiile respective: 1) identitatea operatorului sau, după caz, a persoanei împuternicite de către operator; 2) scopul prelucrării datelor colectate; 3) informații suplimentare, precum: a) destinatarii sau categoriile de destinatari ai datelor cu caracter personal; b) existența drepturilor de acces la date, de intervenție asupra datelor și de opoziție, precum și condițiile în care acestea pot fi exercitate; c) dacă răspunsurile la întrebările cu ajutorul cărora se colectează datele sînt obligatorii sau voluntare, precum și consecințele posibile ale refuzului de a răspunde.*

72. De cealaltă parte potrivit art. 91 Codul Muncii în scopul asigurării drepturilor şi libertăţilor omului şi cetăţeanului, în procesul prelucrării datelor personale ale salariatului, angajatorul şi reprezentanţii lui sînt obligaţi să respecte următoarele cerinţe: *a) prelucrarea datelor personale ale salariatului poate fi efectuată exclusiv în scopul îndeplinirii prevederilor legislaţiei în vigoare, acordării de asistenţă la angajare, instruirii şi avansării în serviciu, asigurării securităţii personale a salariatului, controlului volumului şi calităţii lucrului îndeplinit şi asigurării integrităţii bunurilor unităţii; b) la determinarea volumului şi conţinutului datelor personale ale salariatului ce urmează a fi prelucrate, angajatorul este obligat să se conducă de legislaţia în vigoare; c) toate datele personale urmează a fi preluate de la salariat sau din sursa indicată de acesta; d) angajatorul nu este în drept să obţină şi să prelucreze date referitoare la convingerile politice şi religioase ale salariatului, precum şi la viaţa privată a acestuia. În cazurile prevăzute de lege, angajatorul poate cere şi prelucra date despre viaţa privată a salariatului numai cu acordul scris al acestuia.*
73. În raport cu normele expuse, instanța reiterează că utilizarea sistemelor de supraveghere video de către angajator la locul de muncă reprezintă o formă de prelucrare a datelor cu caracter personal ale salariaților.
74. Prin urmare, o asemenea măsură trebuie analizată prin prisma cerințelor de legalitate, necesitate și proporționalitate, precum și a respectării dreptului la viață privată al salariaților.
75. Totodată, instanța constată că angajatorul are dreptul legitim de a asigura securitatea bunurilor, a persoanelor și a proceselor desfășurate în cadrul unității, drept recunoscut atît de legislația muncii, cît și de cea privind protecția datelor cu caracter personal. Acest drept derivă din obligația angajatorului de a garanta securitatea și sănătatea în muncă, precum și din dreptul de a-și proteja patrimoniul și de a preveni incidentele sau faptele ilicite.
76. Cu toate acestea, exercitarea dreptului angajatorului de a instala și utiliza sisteme de supraveghere video nu este una absolută. Conform legislației aplicabile, prelucrarea datelor cu caracter personal trebuie să aibă un temei legal clar, să urmărească un scop determinat, legitim și explicit, și să fie limitată la ceea ce este strict necesar pentru atingerea scopului urmărit. Orice ingerință în dreptul la viață privată al salariatului trebuie să fie justificată prin existența unui interes legitim real și actual și să nu depășească ceea ce este proporțional în raport cu acest interes.
77. În aprecierea proporționalității măsurii, instanța are în vedere și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în special cauza Lopez Ribalda și alții c. Spaniei, potrivit căreia supravegherea video la locul de muncă poate fi admisibilă dacă

urmărește un scop legitim, este limitată în timp și spațiu, este proporțională și dacă persoanele vizate sunt informate în mod corespunzător.

78. În raport cu cele expuse, instanța evidențiază faptul că supravegherea video a fost realizată prin intermediul unui dispozitiv de supraveghere video, instalat la postul nr. 3 de pe teritoriul companiei S.C. ,,Starnet" S.R.L., situată pe adresa *****, în interiorul un spațiu restrîns, în care își desfășoară activitatea salariații pe întreaga durată a programului de muncă, fiind expuși unei monitorizări continue și constante.
79. O asemenea supraveghere are un caracter intruziv sporit, întrucît surprinde nu doar activitatea profesională strictă, dar și comportamente inerente activității de muncă (odihnă, alimentație, conversații ocazionale).
80. În speță, angajatorul nu a demonstrat existența unor incidente concrete anterioare sau a unor riscuri reale și iminente care să justifice necesitatea unei supravegheri permanente și continue în interiorul postului de pază, nefiind probată inexistența unor măsuri alternative mai puțin intruzive, precum patrularea periodică, controalele inopinate sau supravegherea exclusiv a perimetrului exterior.
81. Instanța nu poate reține ca fiind plauzibile argumentele reclamantei privind necesitatea instalării camerei de supraveghere video din motivul nivelului de criminalitate ridicat în sectorul Buiucani conform rapoartelor de activitate a poliției pe anii 2019-2022, asigurarea integrității fizice a agentului de pază reieșind din specificul funcției deținute.
82. Aceasta pentru ca supravegherea video să fie legitimă, conform art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea 133/2011 și jurisprudenței CEDO (Lopez Ribalda; Köpke; Antović și Mirković), interesul legitim trebuie să fie unul real, actual și concret, nu abstract sau speculativ. Nivelul criminalității din sector nu poate justifica filmarea permanentă a angajaților într-un spațiu închis. Datele statistice privind infracțiuni contra patrimoniului în sectorul Buiucani nu au legătură cu interiorul postul de pază nr. 3, cu activitatea agenților de pază ale reclamantei și cu nevoia reală și actuală de supraveghere continuă.
83. Așadar, autoritatea a aplicat corect principiile proporționalității, analizînd interesul legitim invocat de angajator în raport cu ingerința adusă dreptului la viață privată al angajaților. Faptul că nu au fost identificate probe incontestabile privind atingerea drepturilor strict individuale ale lui Banaga Marcel nu exclude competența CNPDCP de a examina caracterul general al prelucrării datelor și conformitatea acestora cu legea.
84. Prin urmare, supravegherea video a salariaților a constituit o prelucrare ilegală a datelor cu caracter personal, fiind disproporționată, insuficient justificată și lipsită

de garanții adecvate pentru protecția drepturilor salariatului, motiv pentru care actul administrativ contestat se impune a fi menținut ca legal și temeinic.

85. Un alt motiv de ilegalitate invocat de către reclamant este pretinsa încălcare a termenului de 30 de zile pentru depunerea plîngerii la CNPDCP (art. 27 alin. (1) din Legea nr. 133/2011).
86. Așadar, reclamanta a invocat faptul că plîngerea depusă de terțul Banaga Marcel la data de 12.08.2024 ar fi tardivă, întrucît termenul de 30 de zile prevăzut de art. 27 alin. (1) din Legea nr. 133/2011 ar avea natura unui termen de decădere, care ar fi început să curgă din momentul în care acesta a cunoscut existența sistemului de supraveghere video, respectiv anterior anului 2018.
87. Din materialele dosarului rezultă că prelucrarea datelor cu caracter personal prin intermediul sistemului de supraveghere video instalat la postul de pază nr. 3 a avut caracter continuu, iar ingerința pretinsă în dreptul la viață privată nu a fost una punctuală, ci s-a produs pe întreaga durată a raporturilor de muncă.
88. În aceste condiții, instanța constată că autoritatea pîrîtă a interpretat în mod rezonabil dispozițiile art. 27 alin. (1) din Legea nr. 133/2011, apreciind că termenul de 30 de zile nu poate fi raportat la un moment unic și determinat, ci la existența unei situații de fapt aflate în desfășurare, interpretare care se încadrează în marja de apreciere a autorității.
89. Prin urmare, instanța constată că nu se poate reține existența unui viciu de procedură de natură să atragă nelegalitatea actului administrativ contestat, critica reclamantei vizînd, în realitate, modul de apreciere a autorității asupra momentului relevant pentru curgerea termenului, aspect ce ține de oportunitatea soluției administrative și nu poate fi cenzurat de instanță în temeiul art. 225 alin. (1) Cod administrativ.
90. Cu referire la pretinsa depășire a termenului de soluționare a procedurii administrative prevăzut de Legea nr. 133/2011, apreciind că acest termen ar avea caracter de decădere și că nerespectarea sa ar atrage nelegalitatea deciziei emise, instanța va reține următoarele.
91. Examinînd acest motiv, instanța reține că din dosarul administrativ rezultă existența a două dispoziții formale de prelungire a termenului de examinare a plîngerii, emise de conducerea CNPDCP, precum și informarea corespunzătoare a petiționarului, aspecte care demonstrează respectarea procedurii administrative prevăzute de lege.
92. Totodată, instanța constată că reclamanta nu a demonstrat existența unei dispoziții legale exprese care să confere termenului de soluționare a plîngerii natura unui termen de decădere, a cărui nerespectare să atragă nulitatea actului administrativ.

93. În aceste condiții, instanța apreciază că acest motiv de ilegalitate este neîntemeiat, iar eventuala depășire a duratei inițiale de examinare, în contextul unei proceduri complexe, nu poate conduce, prin ea însăși, la anularea actului administrativ, în lipsa dovedirii unei vătămări efective și concrete.
94. Cu referire la pretinsa lipsă de competență materială a persoanei care a emis Decizia nr. 06 din 13.01.2025, respectiv de șeful Direcției Conformitate din cadrul CNPDCP, aspect care ar constitui un viciu esențial de competență.
95. Potrivit art. 27 alin. (3^1) din Legea nr. 133/2011, *(3^1) Decizia se emite de către directorul Centrului, de către directorul adjunct şi personalul abilitat cu funcţii de control ai Centrului, în conformitate cu competenţele atribuite prin ordinul directorului*.
96. Sub acest aspect, instanța reține că, potrivit art. 27 alin. (3^1) din Legea nr. 133/2011, deciziile CNPDCP pot fi emise nu doar de directorul Centrului, ci și de personalul abilitat cu funcții de control, în conformitate cu competențele atribuite prin ordinul directorului.
97. Din materialele dosarului administrativ rezultă că persoana care a semnat decizia contestată făcea parte din categoria personalului abilitat cu funcții de control, nefiind probată lipsa unui ordin de delegare sau depășirea competențelor legale.
98. În aceste condiții, instanța constată că acest motiv de ilegalitate nu este întemeiat, critica reclamantei fiind una formală și nedovedită.
99. Reclamanta a mai invocat că Decizia nr. 06 din 13.01.2025 ar fi nelegală întrucît nu ar purta sigiliul legal al autorității publice, ci doar o ștampilă cu mențiunea „pentru documente”.
100. Instanța reține că actul administrativ contestat conține în antet Stema de Stat a Republicii Moldova, precum și ștampila instituției emitente, iar reclamanta nu a indicat o dispoziție legală expresă care să sancționeze cu nulitate un asemenea pretins viciu formal, în lipsa demonstrării unei vătămări. Prin urmare, acest motiv de ilegalitate urmează a fi respins ca neîntemeiat.
101. De asemeni, reclamanta a mai susținut că, prin emiterea deciziei contestate, CNPDCP ar fi intrat în sfera de competență a instanțelor judecătorești în materie de dreptul muncii.
102. Instanța reține că autoritatea pîrîtă nu a analizat legalitatea măsurilor disciplinare dispuse de angajator și nici temeinicia concedierii terțului, ci exclusiv conformitatea prelucrării datelor cu caracter personal cu Legea nr. 133/2011, aspect care se încadrează strict în competența sa legală. În aceste condiții, instanța constată că nu poate fi reținută o depășire a competenței materiale a autorității administrative.

103. De asemeni, sub aspectul legalității, instanța apreciază că Decizia nr. 06 din 13.01.2025 este motivată suficient în fapt și în drept, indicînd normele legale aplicabile, situația de fapt constatată și raționamentul care a stat la baza concluziei privind caracterul excesiv și disproporționat al supravegherii video la postul de pază nr. 3.
104. În lumina considerentelor expuse, instanța constată că niciunul dintre motivele de ilegalitate invocate de reclamantă nu este întemeiat, iar criticile formulate vizează, în esență, dezacordul acesteia cu aprecierea de fond și cu soluția adoptată de autoritatea administrativă, aspecte ce exced limitelor controlului judecătoresc prevăzute de art. 225 Cod administrativ.
105. Prin urmare, instanța constată că Decizia nr. 06 din 13.01.2025 a fost emisă cu respectarea competenței materiale, a procedurii administrative și a limitelor dreptului discreționar, fiind rezultatul unei analize rezonabile și motivate a situației de fapt.
106. În conformitate cu prevederile art.219, 224 alin.(1) lit.f), 232 Cod administrativ, instanţa de judecată,

h o t ă t ă ș t e:

Acțiunea în contencios administrativ înaintată de SC „Starnet S.R.L către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, terț Banaga Marcel cu privire la anularea pct. 2 și 3 din Decizia nr. 06 din 13.01.2025, emisă de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, se respinge ca neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Rîșcani).

Președintele ședinței,
Judecător Irina MAXIM